

KULTUR&NÖJE

måndag

Tips: Michael Sandström, nyhetschef: 0221-365 95 ■ Nyhetsredaktionen: 0221-365 65

FOTO: JOHAN ERICSSON

STÄMMINGSFULLT. Irma Schultz Kellers konsert med Joni Mitchell-låtar blev en riktig höjdpunkt, tycker Bb/AT:s recensent.

Irma fängslade publiken

KUNGSÖR. "Det är svårt att förstå att en liten folkkom spelning i Kungsör faktiskt kan vara så mycket bättre än en fullsatt arenakonsert i Globen", konstaterade mitt konsertsällskap när vi i lördags eftermiddag lämnade Thor Modéen-teatern.

Allt lördagseftermiddagens spelning var någonting extra tror jag samtliga 36 i publiken kan vara helt överens om. Irma Schultz Keller kan sin Joni Mitchell utan och innan och tillsammans med bandet gör hon sin svenska Joni Mitchell på ett bedärande sätt.

Joni Mitchell drabbades av polio när hon var nio år, hon gjorde en pakt med Gud om att om hon fick behålla sina ben och komma hem från sjukhuset till jul skulle hon börja sjunga. När hon var 22 år adopterade hon i största hemlighet bort sin nyfödda dotter, i radsa över att inte kunna ta hand om henne ensam. Långt senare i livet började hon leta och följn henne, men i 30 år levde med ovissheten om det var rätt beslut hon fattade.

Både polion och bortadoptionen är exempel på handlingar som starkt påverkaris Jonis texter och musik.

HENNES STARKA, PERSONLIGA och episkt berättande texter, som jag åtskilliga hundra

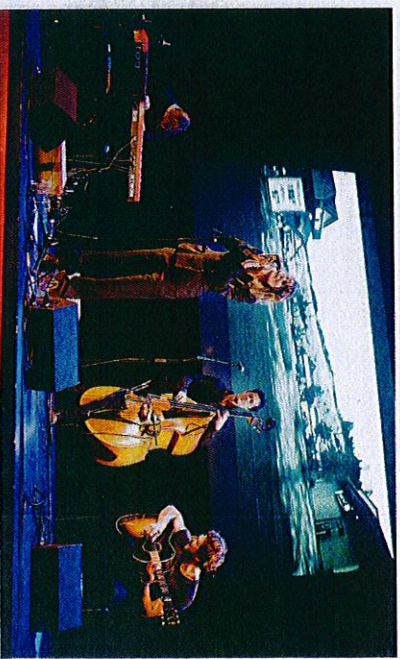
■ **MUSIK**
Irma Schultz Keller sjunger Joni Mitchell på svenska
Lördag 9 april
Thor Modéen-teatern
Kungsör

gångr njuuti och fascinerats av på siktvan "Blue" blir i Irmas svenska översättningar än starkare och direkta. Jag kunde nästan känna Jonis smärta, lidande, längtan, förväntan, glädje och förskräckta hopp.

Mellan låtarna dramatiserade och berättade Irma Jonis historier på ett skickligt sätt. Historier som sätter Jonis redan självutmanande texter i ett än tydligare sammanhang och som betror en än djupare. Jag minns att jag var törstig när jag fem minuter innan spelningen sprök med i en av de mörka röda teaterstoljerna på andra raden.

När Irma och bandet öppnade spelningen med "Jag kan dricka frukt av dig" (A Case of You) och kom till textraden "Och på baksidan av ett glasunderlägg, i det blå juster från TV'n, riade jag en karta över Kanada..." med den Joni Mitchell-typiska falserten (som i Irmas version ligger på en utdragen "över Kanada") reste sig låret på armarna.

Irma och bandet hade fångat mig i ett en timme och en kvart långt äventyr genom det kanadensiska landskapet, i Jonis

INLEVELSE. Irmas band var oklanderligt.

försjår. Och törsten, den gjorde sig inte påmind igen för än i bilen hem.

HON OCH BANDET fortsatte med en fantastisk "Blank is" (River), där den klassiska re-fängen "I wish I had a river I could skate away on" blivit "Jag önskar mig en blank is jag kan färdas bort på". Genialiskt! Och så fortsatte det. Översättningarna känns inte på något sätt ansträngda, utan alltså som oftast helt naturliga inom musikens

förrutbestämda ramar, som om låtarna var skrivna på svenska i original.

Bandets inlevelse och musikaliska skicklighet var oklanderlig. Irmas lika så. Och med vackra bilder och filmer från Irma och fotografen Tina Axelssons Kanadare-sa protoserade på storbild bakom dem på scen, blev det en helhet omöjlig att motsiå. En helhet väl värd Joni Mitchell.

KARL-DAVID ENGLUND